

Op vrijdag 9 mei 2025 vertrokken Sieni en ik (met veel extra bagage) richting Schiphol, voor onze reis naar Sri Lanka.

We zullen daar vele projecten bezoeken van Stichting Havonos, (Hart voor Noord Oost Sri Lanka).

Na een lange, vermoeiende reis staan we de volgende dag op Sri Lankaanse bodem.

De warmte slaat als een warme deken om je heen.

Ook dit keer was de taxi weer niet berekend op de hoeveelheid bagage die we bij ons hadden, dus moesten we wachten op een grotere auto . Bij aankomst in het hotel stond het personeel ons al op te wachten en werden we begroet met een bloemenkrans en een vers geperst drankje.

Ook de bekende welkomstceremonie, het aansteken van de kaars mochten we weer aansteken als symbool van het licht en warmte verspreiden. Een mooie ceremonie.

We kregen onze “eigen” kamers bij het zwembad, een heerlijke plek in de tuin.

Het voelde weer als “ thuiskomen “.

Dinsdag 13 mei kwamen Fr. Ramesh en Amal al naar ons hotel, om de volgende naar het noorden te reizen. Het was een hartelijk weerzien.

De volgende ochtend na een stevig ontbijt reden we naar het noorden toe.

Onderweg zagen we weer veel dieren op de wegen lopen, koeien , honden, geiten en natuurlijk de drukte van al het hectiek rijdend en toeterend verkeer. Een lange vermoeiende reis.

We kwamen ‘s avonds pas bij OPTEC (Oblates Technical Centre) in Kilinochchi aan.

Na iedereen weer hartelijk begroet te hebben kregen wij een lekkere maaltijd en snel naar bed.

De volgende morgen zijn we naar Kokilai gegaan. Hier staat het gemeenschapshuis van Havonos. Daar zijn verschillende activiteiten. We werden hartelijk welkom geheten door de kinderen, ze stonden ons buiten op te wachten met prachtige Lotus bloemen. De kinderen verrasten ons zang en dans. Prachtig om te zien hoe fanatiek ze waren.

Opening wasgelegenheid

s'Middags gingen we naar een dorpje waar we vorig jaar ook zijn geweest, bittere armoede daar. De eer aan ons om weer een lintje door te knippen om de nieuwe waterplaats te openen. Er is een wasgelegenheid gebouwd in samenwerking met Wilde Ganzen en een waterput aangelegd met waterfilter voor schoon drinkwater, zodat de vrouwen en kinderen niet meer zover hoeven te lopen om zich veilig te kunnen wassen en water te halen.

Zaterdag 17 mei, het regende en onweerde vannacht hevig.

Er waren veel bomen omgevallen en grote plassen water.

We hadden om 9.30 uur een afspraak op het terrein waar we verblijven. We mochten de certificaten uitdelen aan de vrouwen voor het borduur en naai werk.

Voor de meesten was dit hun eerste diploma.

Onder applaus kwamen wij de zaal binnen en moeste vooraan zitten

Na de toespraken van Fr. Ramesh en Fr. Vincent, mochten wij de certificaten uitdelen.

Wat waren ze allemaal ontzettend blij en trots met hun diploma, en terecht!

Dit zijn de mensen van CPR (Centre for Peace and Reconciliation) die vrijwillig meewerken aan de Havonos projecten.

Hierna reden we naar het nieuwe project voor doven en doofstommen.

De opbrengst van ons jubileumfeest was bestemt voor deze mensen, zodat zij ook een vak kunnen leren om zichzelf te kunnen voorzien van een inkomen.

Deze mensen worden erg gediscrimineerd en horen nergens bij.

De mannen en vrouwen waren erg enthousiast, zo blij dat zij een kans krijgen om iets in de maatschappij te kunnen betekenen.

Een ieder mocht zelf vertellen (d.m.v.) een tolk, wat zij graag wilden gaan leren en doen.

Van naai, borduurwerk, computers, houtbewerking, timmerwerk.

Fijn om deze groep mensen te mogen helpen, zodat ze hoop voor de toekomst krijgen.

Zondag 18 mei. Naar het YEC (Youth Empowerment Centre).

Dit is een centrum waar jongeren, vaak getraumatiseerd door de oorlog een beroepsopleiding kunnen volgen.

Bij het YEC aangekomen stonden er veel vrouwen in rijen ons op te wachten.

Ze hadden prachtige oranje sari's aan, die ze zelf hadden gemaakt tijdens de cursus van zes maanden.

Ook hier weer de bekende welkomstceremonie.

Hierna gingen we naar het gebouw waar de cursussen werden gegeven.

Sieni en ik moesten eerst een mooi lintje doorknippen om de expositie te openen.

In deze ruimte stonden prachtige (nep) taarten, gedecoreerd met icing, net echt.

Ook het Aari werk, en allerlei naaiwerken lagen mooi uitgestald.

We keken onze ogen uit, schitterend allemaal, het Aari werk (borduurwerk) met al die kleine kraaltjes, spiegeltjes...

Wat geweldig om te zien hoeveel ze nu in een half jaar tijd hebben geleerd.

Dat is inderdaad een certificaat meer dan waard, de studenten waren ontzettend blij en trots, ze hadden nog nooit een diploma ontvangen

Een aantal vrouwen hadden zelfs alle drie cursussen gevolgd en behaald, erg knap!

Hierna gingen we naar het hoofdgebouw in de grote zaal waar alle vrouwen zaten.

Bij de ingang stonden twee prachtige dames in

originele Sari kleding. Ook was Vasini dochtertje van Justin en Praba erbij.

Voor de diploma uitreiking, gaf Fr. Ramesh en de Provincial, Fr. Jay een toespraak.

Het was zo ontzettend heet...

Na de speech was er weer zang en dans, indrukwekkend.

Wat een verschil met onze boerendans met de klompen aan!

Daarna kwam het officiële gedeelte, de certificaten overhandigen aan de studenten. Bij iedere overhandiging werd er een foto gemaakt.

Volgens Fr. Ramesh hangt de foto straks in vele huizen te pronken!

Nadat iedereen was voorzien mocht Sieni de prachtige zelfgemaakte taart aansnijden.

Toen werden Sieni en ik naar voren geroepen om een Gouden Doek (Golden Garment) een onderscheiding te ontvangen als waardering voor bijzondere diensten. Om stil van te worden.....

Na afloop met elkaar een ijsje eten bij Rio. We zijn ontzettend trots op Fr. Ramesh, hoe hij in iets meer dan 6 maanden tijd het YEC opnieuw “leven” heeft ingeblazen, zo geweldig. Met zijn enthousiasme, charisma, geloof en liefde voor zijn medemens, bereikt en helpt hij ontzettend veel mensen.

Maandag 19 mei, en we gaan naar de pré-school in Mulankavil.

Bij aankomst zagen wij dat de school keurig was geverfd, in knaloranje.

De kinderen stonden met de muziekinstrumenten al bij de poort ons op te wachten met prachtige bloemen. Al toeterend, trommelend liepen wij achter de muziek aan naar binnen, daar werd je gewoon vrolijk van.

De stoelen stonden al klaar, de kinderen werden gekleed als zonnebloem voor een speciaal dansje. Schitterend, zo klein en al zo goed op de maat dansen, de een nog sierlijker dan de

ander. Met volle bewondering en ontroering waren we aan het kijken....groot applaus!

De leerkrachten hadden paar wensen, ze wilden heel graag een waterfilter, voor schoon drinkwater en wat plastic stoelen voor de ouders.

Dinsdag 20 mei, Vandaag gaan we naar de boerderij van Fr. Jenistan en Fr. Vincent in Iyakachchi. Dit is een leer / werk boerderij van 50 ha grond, dus erg groot.

We kregen een rondleiding over de boerderij. We begonnen bij de verschillende groentes en pinda's. Ik had nog nooit zulke pinda's gezien. De Duitsers noemen ze niet voor niets aardnoten. De noten / pinda's groeien inderdaad onder de grond.

Op de boerderij is nu een nieuw project bijgekomen, namelijk het zelf maken van stenen. Er waren al heel wat stenen gemaakt en deze lagen nog te drogen in de zon. De stenen worden nu eerst gemaakt voor een nieuwe omheining van de voorkant van de boerderij. Daarna worden ze verkocht aan een bouwbedrijf. Ze hebben nu 500 palmbomen, die hopelijk straks voor goede inkomsten zorgen, omdat er veel vraag is naar kokos. Hierna liepen we naar de dieren, de kippen, geiten, etc. De stallen zagen er fris en schoon uit. Iedere ochtend word alles uitgemest en schoon gespoten. Mooi om te zien hoe liefdevol Fr. Jenistan met alle dieren omgaat. Helaas hadden dieven die nacht weer kalkoenen gestolen, ze vernielen de prikkeldraadomheining en stelen de dieren. Het werd nu dus duidelijk, dat zeker eerst aan de voorkant van de boerderij een goede stenen omheining moet komen! Jenistan is hier echt op zijn plek, maar hij is veel te druk met van alles. Gelukkig krijgt hij binnenkort een hulp erbij. Woensdag 21 mei konden wij rustig aandoen, de laatste dag in Kilinochchi. s 'Avonds zijn we uit eten geweest met de Priesters waar Sieni in de loop van jaren mee samengewerkt heeft. Dat was lekker en gezellig.

Donderdag 22 mei. We stonden allemaal om 9.00 uur bepakkt en bezakt klaar. Na geëmotioneerd afscheid te hebben genomen van al die lieve mensen om ons heen.

Daarna gingen we eerst nog op bezoek bij een groep dove vrouwen.

We zouden hen twee elektrische naaimachines met de benodigde materialen brengen .

Dit is van het geld van het jubileum feest en de Wilde Ganzen gekocht.

Na vele kilometers te hebben gereden kwamen we aan bij een gebouw wat voorheen een fabriek was geweest. De vrouwen zaten klaar met een gebarentolk die alles vertaalde.

Sommigen kenden een beetje gebarentaal, of hadden zelf iets aangeleerd, anderen konden alleen liplezen.

Straks leren ze de echte gebarentaal van een leerkracht, die dat op vrijwillige basis wil geven.

Ze vertelden ons hoe ze doof waren geworden. Dit was erg indrukwekkend!

Een aantal tijdens de oorlog door de bommen, tijdens de geboorte, door een ongeval, familiair, neven en nichten die met elkaar trouwden...

Toen kwam de vrachtwagen het erf op met de naaimachines en is alles in het gebouw neer gezet, de vrouwen waren ontzettend ontroerd en enthousiast !

Ze vertelden dat ze zo vaak werden gediscrimineerd en vernederd omdat ze doof waren. En dat wij, uit Nederland, hen hielpen vonden ze geweldig.

Door hún blijdschap werden wij ook geraakt en blij dat wij hen konden en mochten helpen.

Hierna reden we rechtstreeks naar Negombo, dit was weer een lange, vermoeiende reis!

Pas tegen 20.00 uur kwamen we aan in het hotel.

Donderdag 29 mei, Hemelvaart. s 'Avonds kwamen Fr. Ramesh, Amal en Fr. Jeeva weer bij ons in het hotel. Ze waren in Colombo geweest voor een meeting. We hebben samen heerlijk gedineerd. Na de koffie, 22.15 uur vertrokken ze en kwam het onvermijdelijk afscheid, pffff heftig...

Na hen uitgezwaaid te hebben zijn we naar het terras gegaan om wat te drinken. We zaten net van ons drinken te genieten toen, uit het niets, een geweldige windhoos over ons heen kwam we vroegen nog aan de bediening van, is dit veilig?

Nee dus, we zagen met vreselijk kabaal grote dakplaten en van alles door de lucht vliegen!

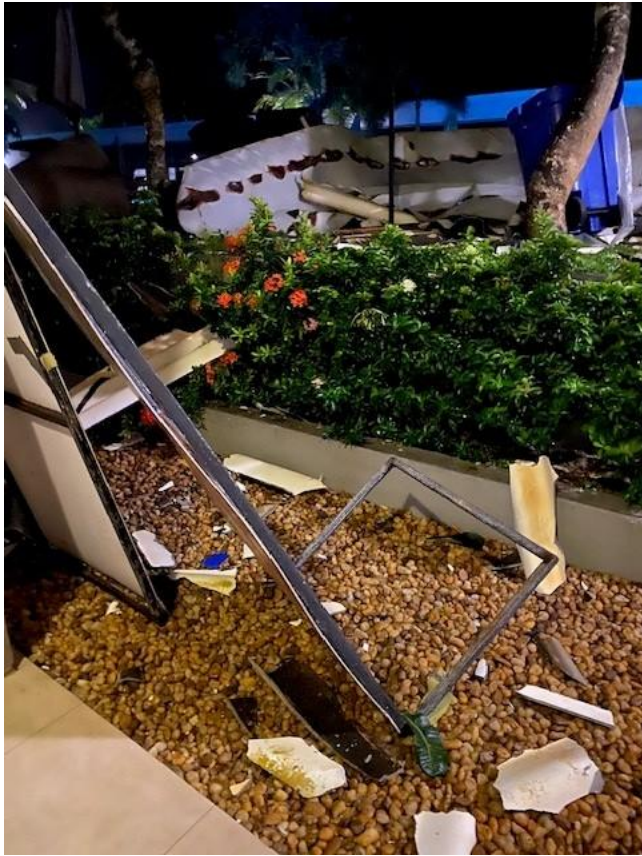
We renden vol angst met de rolstoel het restaurant in waar we doorweekt en onder het opgewaaid zand van het strand een veilig onderkomen hadden.

Iedereen was zo behulpzaam en lief voor elkaar.

We kregen een nieuw drankje en handdoeken om wat op te drogen.

Toen de wind weer was gaan liggen zijn we terug gegaan naar onze kamers.

Tjonge de volgende morgen wat een ravage. Van alles lag op de grond, dakplaten lagen voor ons huisje, in de tuin en in het zwembad!

Gelukkig waren er geen gasten in het deel waarvan het dak was verdwenen.

Als dit iets eerder was gebeurd, bij het uitzwaaien van Fr. Ramesh, Amal en Jeeva, dan hadden wij zomaar die platen op ons kunnen krijgen! Maar gelukkig zijn we beschermd, we hebben een engelbewaarder op onze schouders gehad!

We hoorden dat het in Colombo en de hele omgeving echt noodweer was geweest, veel mensen dakloos geworden en heel veel schade door bomen die uit de grond gerukt waren, overstromingen, en huizen waren vernield !

Wij hadden afgesproken dat wij die dag een trip naar Galle zouden maken, dat kon door alle vernielingen niet doorgaan.

Jammer, maar we waren nu veilig.

Dit waren weer drie onvergetelijke weken in Sri Lanka. Dit keer weer een hele andere reis dan de eerste keer, toen alles nog nieuw en spannend was, maar dit keer zeker zo waardevol, een stukje

herkenning en je “ thuis” voelen. Vooral bij de

mensen die je nu kent en dierbaar zijn geworden. Sieni en ik delen dezelfde missie.

Sri Lanka, een prachtig land, met een wisselend landschap, zee, stranden, jungle, de thee en rijstvelden...

Helaas is er ontzettend veel armoede, vooral in het noorden, het voormalig oorlogsgebied.

Wat is Havonos een prachtige stichting, die ieder mens helpt, ongeacht achtergrond of religie je bent een mens dat hulp nodig heeft. Zo mooi dat je een beetje hoop kunt en mag geven voor de toekomst door al de projecten die opgezet zijn.... Geweldig toch!

Ik ben blij en dankbaar dat ik Havonos ken, ik wordt er blij van.....